

WOUT POELS

Van fladderaar tot slimme afmaker

Met vier zeges is Wout Poels de succesvolste Nederlandse wielrenner van het voorjaar. In de heuvelklassiekers kan hij weer zijn gezicht laten zien. „Ik wil er bewijzen dat ik straks thuis hoor op de Spelen in Rio.”

door Arjan Schouten

Een bergrit, een tijdrit en de eindzege in de Ronde van Valencia. En daar bovenop nog een bergrit in Catalonië. In amper drie maanden heeft Wout Poels in 2016 al meer gewonnen dan hij ooit bij elkaar scharrelde in een van zijn zeven eerdere profjaren. De fladderaar is in etappekoersen een slimme afmaker geworden. Maar ook in de klassiekers kan hij zich laten zien. Het decor waar Poels op zijn 28ste nog alles te bewijzen heeft. Liep het kilometeraantal op zijn tellertje boven de 200 dan ging bij hem de laatste jaren automatisch het licht uit. In de Waalse Pijl viel het tot dusver nog wel mee, met een twaalfde en vijftiende plaats. Maar in alle deelnames aan de Amstel Gold Race eindigde hij in zijn eigen Limburg nooit bij de eerste veertig. Zijn hoogste uitslag in Luik-Bastenaken-Luik? Een miezerige 76ste plek. „Ik weet het... Maar dit jaar ga ik het echt veranderen”, zegt Poels zelfverzekerd als het lijstje onder zijn neus geschoven wordt. In zijn tweede lente in de kleuren van Sky moet de klassieke ommekeer komen. „Heb je mijn uitslagen van eind vorig jaar ook bekeken?

Wout Poels eerder dit jaar in de gele leiderstrui aan de kop van het peloton in de Ronde van Valencia. Hij wil nu ook in eendaagse koersen aantonen met de besten mee te kunnen.

foto Cor Vos

Twaalfde in de Ronde van Lombardije, achtste in de GP Plouay en vijfde in Milaan-Turijn. Toen zat er al progressie in het eendaagse werk. Als me dat nu ook eens lukt in de Ardennen. Zeker in de Waalse Pijl moet ik ver kunnen komen. En ook in Luik. Ik wil me in die koersen echt gaan bewijzen met het oog op de wegrit op de Olympische Spelen. Dan kan niemand

meer zeggen dat ik niks kan in eendaagse races.”

Je klinkt zelfverzekerd en kan dat gevoel nu ook onderbouwen met uitslagen. Alles lijkt bij Team Sky op zijn plek te vallen.

Wout Poels: „Weet je wat het is? Die zware val in de Tour van 2012 heeft me gewoon twee jaar vertraging bezorgd. Ik kwam terug op ni-

veau, maar bleef heel lang wisselvallig. Ik merk nu dat ik nog steeds veel beter en stabiel word. Vorig

“In de Waalse Pijl en in Luik moet ik ver kunnen komen.

Wout Poels

jaar al. Waar ik moest werken voor Chris Froome, heb ik m'n werk steeds kunnen doen. En waar ik voor eig kans mocht gaan, heb ik die steeds gegrepen. Het plan dat in m'n hoofd zit, lukt nu ook steeds. En dat geeft zo veel vertrouwen.”

Hoe groot is het aandeel van je ploeg Sky in die progressie?

ik sterker geworden. Maar Sky heeft wel grote invloed op me gehad, ja.”

Wat maakt hun werkwijze zo efficiënt voor jou?

„Op zich is het allemaal geen hocus pocus, hoor. De trainingen van mijn coach Tim Kerrison zijn allemaal net wat langer. Net wat intensiever. En die verteer ik prima, ook omdat ik zelf wat langer meeloop. Maar ook de begeleiding om ons heen is hier top. De fysio's, de verzorgers. Het hele plaatje klopt. Het beste materiaal. Supersnelle tijdritfietsen. Bij andere ploegen was dat af en toe ook niet helemaal oké. Nog zoiets. Ik ben vorig jaar pas voor het eerst op hoogtestage geweest. Bij Vacansoleil deden we dat nooit. Dat verklaart misschien ook wel waarom we nooit super waren in de Tour. Zo'n stage helpt enorm. En in de winter huurt Sky twee maanden lang een heel hotel af op Mallorca om ongestoord te trainen. Wie doet dat nou? Dan loopt daar alleen maar personeel ons te bedienen. Andere gasten zijn er niet.”

Het budget waar een ploeg over beschikt kan dus heel bepalend zijn voor individuele carrières?

„Absoluut. Een goede trainer? Kost geld. De beste verzorging? Kost ook geld. In het voetbal werkt het toch niet anders? Wie geld heeft, kan meer bereiken. Een compleet hotel affuren. Een eigen kookwagen mee naar de koers. Vorig jaar keek ik m'n ogen uit, maar het went snel, hoor. Als ik nu een stapje terug zou moeten doen, denk ik waarschijnlijk: waarom is dit hier niet?”

Bij Vacansoleil ging je twee keer per jaar op trainingskamp, in december en januari. De rest van het jaar vloog je zelf maar naar Spanje. Regelde ik daar met Pim Ligthart en Martijn Keizer zelf maar een huisje. Niks ten nadele van Vacansoleil, want dat was een ideale ploeg om prof te worden. Maar het is toch wel prettig als je een verzorger en een mecanicien bij je hebt. Dat je écht alleen maar hoeft te fietsen.”

„Heel groot. Ik ben compleet anders gaan koersen hier. Veel meer van voren. Attenter. En hier heb ik in elke koers ook een supersterke ploeg om me heen. Als je weet dat Vasil Kiryienka je naar de voet van de berg gaat rijden, dan weet je dus zeker dat je van voren aan die klim gaat beginnen. Er is niemand die harder rijdt. Daarnaast heb ik zelf ook meer ervaring, natuurlijk. Ben